

ПРО ОБЕРНЕНУ ЗАДАЧУ ТРЬОХ СПЕКТРІВ І ТЕОРЕМУ
АМБАРЦУМЯНА

А.А. Чернишенко¹

¹Південноукраїнський національний педагогічний університет ім. К.Д. Ушинського,
Одеса, Україна

nastyia.chernyshenko12@gmail.com

Єдиний випадок, коли спектр самоспряженої задачі Штурма–Ліувілля на скінченному інтервалі однозначно визначає потенціал, це випадок Амбарцумяна [1]

Теорема 1. [1] *Нехай власні значення спектральної задачі*

$$-y'' + q(x)y = zy, \quad y'(0) = y'(a) = 0$$

з дійсним $q \in C[0, a] \in \left\{ \frac{\pi^2 k^2}{a^2} \right\}_{k=0}^{\infty}$, де $k = 0, 1, 2, \dots$. Тоді $q(x) \equiv 0$.

У всіх інших самоспряжених випадках (інші крайові умови або інший спектр) потрібно знати два спектри крайових задач, щоб знайти потенціал [2].

Розглянемо спектральну задачу

$$-y'' + q(x)y = zy, \quad y'(0) = y(a) = 0, \quad (1)$$

де $q \in L_2(0, a)$ є дійсним.

Так звана обернена задача за трьома спектрами [4], [3] полягає у відновленні потенціалу $q(x)$ на $[0, a]$, використовуючи спектр задачі (1) та спектри задач

$$-y'' + q(x)y = zy, \quad x \in [0, \frac{a}{2}], \quad y'(0) = y'(\frac{a}{2}) = 0, \quad (2)$$

і

$$-y'' + q(x)y = zy, \quad x \in [\frac{a}{2}, a], \quad y'(\frac{a}{2}) = y(a) = 0 \quad (3)$$

на інтервалах $[0, \frac{a}{2}]$ і $[\frac{a}{2}, a]$ відповідно. Це приводить нас до функціонального рівняння

$$c(\lambda, a) = c(\lambda, \frac{a}{2})\tilde{c}_2(\lambda, a) + \tilde{s}_2(\lambda, a)c'(\lambda, \frac{a}{2}), \quad (4)$$

де $\lambda = \sqrt{z}$ і ми позначили через $c(\lambda, x)$ розв'язок рівняння Штурма–Ліувілля (1), яке задовольняє умови $c(\lambda, 0) = 1$, $c'(\lambda, 0) = 0$, через $\tilde{c}_2(\lambda, x)$ розв'язок рівняння (1), який задовольняє умови $\tilde{c}_2(\lambda, \frac{a}{2}) = 1$ та $\tilde{c}'_2(\lambda, \frac{a}{2}) = 0$, а через $\tilde{s}_2(\lambda, x)$ розв'язок (1), який задовольняє умови $\tilde{s}_2(\lambda, \frac{a}{2}) = 0$ і $\tilde{s}'_2(\lambda, \frac{a}{2}) = 1$.

Основними результатами в нашій роботі є наступні теореми, які отримані з використанням формули (4).

Теорема 2. *Нехай три послідовності дійсних і чисто уявних чисел*

$\{\lambda_k\}_{-\infty, k \neq 0}^{\infty}$, $\{\zeta_k\}_{-\infty, k \neq 0}^{\infty}$, $\{\kappa_k\}_{-\infty, k \neq 0}^{\infty}$,
 $(\lambda_{-k} = -\lambda_k, \zeta_{-k} = -\zeta_k, \kappa_{-k} = -\kappa_k, \lambda_k^2 < \lambda_{k'}^2, (\zeta_k)^2 < (\zeta_{k'})^2, (\kappa_k)^2 < (\kappa_{k'})^2$ для $k < k'$)
мають асимптотики

$$\lambda_k = \frac{\pi k}{a} + \frac{A_0}{\pi k} + \frac{\beta_k}{k}, \quad \zeta_k = \frac{2\pi k}{a} + \frac{A_1}{\pi k} + \frac{\beta_k}{k}, \quad \kappa_k = \frac{\pi(2k-1)}{a} + \frac{A_2}{\pi k} + \frac{\beta_k}{k},$$

де $A_0 = A_1 + A_2$, послідовності $\{\beta_k\}_{-\infty, k \equiv 0}^{\infty}$ різні, але належать l_2 . Нехай елементи $\{\lambda_k\}_{-\infty, k \neq 0}^{\infty}$ чергуються з елементами об'єднання $\{\theta_k\}_{-\infty, k \neq 0}^{\infty} \stackrel{\text{def}}{=} \{\zeta_k\}_{-\infty, k \neq 0}^{\infty} \cup \{\kappa_k\}_{-\infty, k \neq 0}^{\infty}$ у строгому сенсі:

$$-\infty < \lambda_1^2 < \theta_1^2 < \lambda_2^2 < \theta_2^2 < \dots$$

Тоді існує єдиний дійсний потенціал $q(x) \in L_2(0, a)$, який породжує задачу (1) зі спектром $\{\lambda_k\}_{-\infty, k \neq 0}^{\infty}$, задачу (3) зі спектром $\{\kappa_k\}_{-\infty, k \neq 0}^{\infty}$ та задачу (2) для якої $\{\zeta_k\}_{-\infty, k \neq 0}^{\infty}$ — власні значення.

Теорема 3. Нехай $\{\lambda_k\}_{-\infty, k \neq 0}^{\infty}$ — спектр задачі (1), $\{\kappa_k\}_{-\infty, k \neq 0}^{\infty}$ — спектр задачі (3) і нехай $A_0 = A_2$. Нехай найменше власне значення ζ_0 задачі (2) дорівнює 0.

Тоді дані $\{\lambda_k\}_{-\infty, k \neq 0}^{\infty}$, $\{\kappa_k\}_{-\infty, k \neq 0}^{\infty}$ та ζ_0 цієї теореми однозначно визначають потенціал $q(x)$ на сегменті $[0, a]$, а на сегменті $[0, a/2]$ виконується $q(x) \stackrel{\text{a.e.}}{=} 0$.

Остання теорема описує аналог випадку Амбарцумяна. Ми бачимо, що у цьому випадку для однозначного визначення потенціалу вистачає двох спектрів та одного власного значення третього спектру.

Доповідь базується на результатах викладених в статті [5].

1. Ambarzumian V. A. Über eine range der Eigenwerttheorie. Z. Phys., 1929, 53, 690–695.
2. Borg G. Uniqueness theorems in the spectral theory of $y'' + (\lambda - q(x))y = 0$. Proc. 11th Scandinavian Congress of Mathematicians, Johan Grundt Tanums Forlag Oslo, 1952, 276–287.
3. Gesztesy B., Simon B. Inverse spectral analysis with partial information on the potential. II. Case of discrete spectrum. Trans. Am. Math. Soc., 1999, 352, No. 6, 2765–2787.
4. Pivovarchik V. An inverse Sturm–Liouville problem by three spectra. Integr. Equ. Oper. Theory, 1999, 34, 234–243.
5. Chernyshenko A., Pivovarchik V. On Three Spectra Problem and Ambarzumian's Theorem. Mediterr. J. Math., 2023, 20:129.